

เราอย่า หงุดหงิดงุ่นง่านในขณะรถติด แต่ให้คิดว่า...เป็นเรื่องธรรมดา ถ้ามีวิทยุฟังเพลงได้ ก็เอาเทปธรรมะไปด้วย เวลานั่งในรถก็เปิดธรรมะฟังเพลินๆไป รถติดก็เปิดเทปฟัง จิตใจจะได้ไม่ต้องยุ่ง.. ไม่วุ่นวาย เอาธรรมะเป็นเครื่องปลอบใจ ดีกว่าเพลงที่เขาร้องให้เราฟัง ฟังเทปธรรมะ ก็จะได้สะกิดใจให้เกิดความนึกคิดในแง่ธรรมะ ฉะนั้นเอาเทปติดรถไปด้วย พอรถติดก็เปิดฟังกัน ฟังกันไปเรื่อยๆ นั่งรถไปก็ฟังไป แต่ตาก็ต้องดู หูก็ต้องฟังใช้คนละที่ ตาดูรถ หูฟังเสียง มันจะพอไปกันได้ ช่วยให้เรามั่นคลายจากความทุกข์ ความเดือดร้อนได้

ความทุกข์ เป็นปัญหาในชีวิตประจำวัน ย่อมมีอยู่ด้วยกันทั้งนั้น เด็กน้อยก็ทุกข์ตามประสาเด็ก เด็กวัยรุ่นก็เป็นทุกข์ตามประสาวัยรุ่น ผู้ใหญ่ก็ทุกข์ตามประสาผู้ใหญ่ คนจนก็เป็นทุกข์ตามแบบคนจน คนมั่งมีก็เป็นทุกข์เหมือนกัน .. ทุกข์ตามแบบคนมั่งมี ไม่ว่าใครจะเป็นอะไรก็ทุกข์ทั้งนั้น ถ้าไม่รู้จักแบ่งเบาความทุกข์ออกไปจากจิตใจ ไม่ประพฤติธรรม ไม่เอาธรรมะเป็นเครื่องแก้ปัญหาคือชีวิต เราก็มีความทุกข์อยู่เรื่อยไป ธรรมะของพระพุทธเจ้า

เป็นเครื่องประกอบกับชีวิต ที่เราจะต้องใช้อยู่ตลอดเวลา ใช้อย่างไรตั้งแต่เป็นเด็กจนกระทั่งตนแก่เฒ่า ถ้าเราใช้ธรรมะจนชิน เราก็มีความสุขกายสุขใจ แต่ถ้าเราไม่ได้ใช้ธรรมะ เราก็มีปัญหา มีความทุกข์ มีความเดือดร้อน เพราะฉะนั้นการศึกษาธรรมะ ก็เพื่อเอามาไว้ใช้เป็นเครื่องมือประกอบ ... เพื่อแก้ปัญหา ให้เราพ้นจากความทุกข์ ความเดือดร้อนในชีวิตประจำวัน